

1. Vstalt' jest té - to chví - le náš Vy - ku - pi - tel z mr-tvých Je - žiš
mi - le, svě - ta Spa - si - tel, pro hří - chy jenž na - še zma - řil
se, roz - pjat na kří - ži, ne - vi - nný Bůh náš je - di - ný.

2. Zrána časně přišly
k hrobu ženy ctné.
Marie tu stály
velmi truchlivé.
Anděl, jenž tu seděl, zvěst jim děl,
bratřím zvěstovat přikázal,
Bůh že svatý vstal.

3. Jenž jsi umřít ráčil,
Kriste laskavý,
by se k tobě vrátil,
hříšník váhavý,
vstals dnes z mrtvých slavný, vítězný;
přej nám šťastného skonání,
hříchů poznání.

Vstup

1. Zá - klad cí - rkve pe - vná ská - la do vln svě - ta vsa - ze - ná.
sto - jí tak, jak vě - ky stá - la, mo - cí Bo - ží chrá - ně - ná. Za - kla - da - tel